

(Kort bemærkning).

Rasmus Prehn (S):

Mistilliden opstår jo der, hvor man, selv om man kunne have valgt at følge en procedure i forhold til forskningsrådgivningen, som der hidtil har været stemning for, enighed om, i Folketinget, så alligevel vælger en ny procedure. Det er der; mistilliden opstår – betænkeligheden ved, om den her undersøgelse nu bliver tilstrækkelig reel og uvildig.

Det er der, jeg gerne vil have Det Konservative Folkepartis kommentar til, om ikke man kunne have valgt at lave den samme model, men hvor man gjorde det i regi af Det Strategiske Forskningsråd eller Grundforskningsfonden. Det mener jeg ville have gjort det meget nemmere, og man ville være sluppet for mistilliden til det her, hvis man havde gjort det på den måde.

Igen med hensyn til placeringen: Jeg har ikke fået Det Konservative Folkepartis svar på, om ikke det spiller en rolle, hvor man placerer det henne. Vi hørte hr. Jesper Langballe give udtryk for, at det bare er et spørgsmål om husnumre, det er tilfældigt, den overvejelse er helt ligegyldig, det er udtryk for ikke særlig dybsindige overvejelser osv.

Mener Det Konservative Folkeparti også, at det er fuldstændig tilfældigt, hvor man har placeret det henne, og at man ikke har gjort sig nogle overvejelser om, hvor det skulle placeres henne? Mener Det Konservative Folkeparti virkelig, at placeringen er fuldstændig ligegyldig?

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Jeg vil ikke sige, at placeringen er ligegyldig, og jeg synes egentlig også, jeg har redegjort for den vision, som Forsvarsakademiet har: at man ønsker at blive et internationalt anerkendt viden-center. Og jeg synes da egentlig, der er en vis fornuft i, at vi kan være med til at støtte den udvikling.

Så taler hr. Rasmus Prehn om en ny procedure. Det undrer mig lidt, for det er altså sådan, at basisbevillinger enten kan være bevillinger til et særligt center med et fast defineret mål, som tilfældet er her, eller bevillinger til universiteter, hvor de i henhold til universitetsloven frit kan anvende dem.

Det er ikke nogen ny procedure. Det er kendt stof, og det burde det være for samtlige ordførere her i salen, og derfor undrer jeg mig over, at der skal være tale om, at det er en ny procedure, der anvendes her. Nej, det er ikke en ny proce-

dure. Vi har valgt den her løsning i fællesskab, så enkelt er det, og jeg er sikker på, at der nok skal komme et ganske godt resultat ud af anstrengelserne.

Formanden:

Så er det fru Margrethe Vestager som ordfører.

Kl. 14.40

Margrethe Vestager (RV):

Jeg vil tro, at det er en interessant debat at følge, ikke kun for folk, der interesserer sig for forskning og for den kolde krig, men også for folk, der interesserer sig for kommunikation og retorik.

Der har været mange afledningsmanøvrer fra de ordførere fra regeringspartierne – Dansk Folkeparti, V og K – som har haft ordet indtil nu. Men har brugt stort set alle de tricks, der er i bogen, for at få diskussionen til at handle om noget andet end det, den handler om: Det er en kendt procedure; det burde man vide; det er kendt stof; det er helt efter bogen; det er, ligesom det plejer at være osv. osv. Eller også siger man, at de, der sætter spørgsmålstegn ved den her måde at gøre det på, må være imod den her forskning; de må have noget i klemme; det må være nogle af dem, det vil gå ud over.

Det er ærgerligt, at det foregår på den måde, for det gør jo, at vi får meget stort besvær med at fastholde det fokus på forskningspolitikken, som der har været enighed om meget bredt i det danske Folketing. At det overhovedet ikke er i nærheden af at være interessant at diskutere forskningens fokus, kan man jo se af de bemærkninger, der er faldet i dag, også til vores forslag om at lave en egentlig indsats, en egentlig satsning på et nordisk miljø med hensyn til at diskutere den kolde krig for at få en langt mere udbredt og måske også mere globalt orienteret forskning i forbindelse med de her ting.

Så det er altså ikke et spørgsmål om det forskningsmæssige indhold. Det, som er det interessante, er, hvordan vi får en levende, fri og uafhængig historisk forskning.

Det er ikke basismidler, det her handler om. Dansk Folkepartis forskningsprogram er ikke basismidler. Basismidler er jo karakteriseret ved, at forskere og institutioner selv prioriterer, hvad de skal forske i, eller at man laver et egentlig institut af en sådan bredde, at man kan tale om et center eller et institut. Dansk Folkepartis forskningsprogram er meget specifikt beskrevet i akt-